

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 95. Martinus Azpilcueta vulgo Navarrensis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

Sæcul. XVI
A.C. 1586.

tes Romanas. Ceterum hic Vir non modo scientiarum laude eminebat, sed etiam suam eruditionem cum solida pietate raro nexu copulabat, miroque castitatis, & temperantiæ exemplo præfulgens sua bona in pauperes tam avida liberalitate erogabat, ut post ejus obitum vix tantum superesset, quatenus sepultura suæ dignitati congrua honorari valeret.

§. XCV.

Martinus Azpilcueta vulgo Navarrensis mortuus.

Poff. & Ni-
col. l. c.
Joan. Ery-
thraeus t. I.
Pinac. n. 5.
Thu. l. 84.

Pariter Martinus Azpilcueta celebris Jurisconsultus hoc anno mortalitatem exiit, qui sub Navarrensis nomine magis cognitus ita appellabatur, eo quod Verosanæ quodam Navarrici Regni oppido prope Pompeiopolim natus esset. Hic Cadurci, ac Tolosæ studiis vacans, postea Salmanticæ, & Conimbricæ, necnon Tolosæ publice literas tradebat, professus, quod Franciæ Regno potissimam suæ eruditionis partem in acceptis referre teneretur. Erat is Sacerdos, ac Canonicus Regularis Ordinis sancti Augustini ex Roncevalensi Congregatione, præcipue vero ob insignem erga pauperes pietatem commendatur, nam omnibus sibi obviis liberali manu subveniebat: celebratur etiam

etiam ob suam sobrietatem, vitæ innocentiam, & præprimis propter summam erga amicos suos fidelitatem, quam etiam in Caranzæ causâ, cuius supra meminimus, testatam reddebat: ejus enim amore Romam, etsi tum jamjam octogenarius esset, proficisci non recusabat, eo duntaxat sine, ut hujus amici sui innocentiam tueretur, ac comprobaret. Ceterum reliquos vitæ suæ dies Romæ transigebat, ubi etiam mense Junio hoc anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo sexto, ætatis vero suæ prope nonagesimo quinto obiit, Corpusque ejus in sancti Antonii Patavini Ecclesia Lusitanicæ Nationis in Campo Martio sepultum quiescit. In ejus laudem scriptorum nonnulli suos exercuerent calamos, ejusque elogia ad initium operum, quæ Lugduni, & Venetiis edidit, reperiuntur.

Porro quamvis absque controversia hic Vir inter celebriores sui ævi Jurisconsultos numerari mereatur, in eo tamen merito culpandus, quod in morum doctrina plurimas laxiores opiniones stabilire non abhorruerit, atque aliunde etiam stylo nec jucundo, nec eleganti usus fuerit. Ceterum opera ab eo conscripta sunt sequentia I. Confessariorum manuale, II. tractatus de Usura, & de commutationum jure, III. de

Sæcul. XVI.
A.C. 1586.

Dupin. l. c.
p. 468.

Sæcul. XVI. III. de Simonia mentali. IV. De Latrocinio, V. de necessitate proximum suum ab injuria ipsi illata vindicandi. VI. de homicidio casuali. VII. de silentio intra officium divinum. VIII. De Regularibus, & alienatione bonorum ecclesiasticorum. IX. de Parochorum spoliis, & beneficiorum Ecclesiasticorum redditibus. X. De incompatibilitate beneficiorum, XI. Defensio apologiæ pro libro de redditibus Ecclesiasticis. XII. De fine actuum humanorum. XIII. De pœnitentia, Indulgentia, seu Jubilæo. XIV. De eleemosynis. XV. De Donis, & promissionibus pro obtinenda justitia, vel gratia. XVI. De lege pœnali. XVII. De precibus, horisque Canonicis: præterea scripsit quasdam juris prælectiones, & quinque libros Consultationum. Referunt nonnulli, quod hic Scriptor in Curia Romana Pœnitentiarius fuerit creatus eo tempore, quo Borromæus Cardinalis Majoris Pœnitentiarum munus obibat.

§. XCVI.

Leonis de Castro extrema.

Poffev. l. c.
Nicol. 65
Dupin. l. c.
p. 470.
Morin. in
exercit. Bibl.
l. 12. exor. 1.
c. 2.

Prioribus hisce duobus Scriptoribus merito accensendus venit Leo de Castro natione Hispanus Vallisoletanus Canonicus, qui in Universitate Salmanticensi diu Theologiam professus, Doctoris-